

عنوان مقاله:

افزایش سازگاری نقشه های ثبتی با اطلاعات هندسی مندرج در اسناد ثبتی به روش نگاشت اجزاء محدود

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مهندسی فناوری اطلاعات مکانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علی رضائی - دانشجوی کارشناسی ارشد GIS دانشکده مهندسی نقشه برداری و اطلاعات مکانی دانشگاه تهران

محمد سعادت سرشت - استادیار دانشکده مهندسی نقشه برداری و اطلاعات مکانی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در هنگام ایجاد پایگاه داده ها به روز از اسناد و نقشه های ثبتی قدیمی مشاهده می شود که به خاطر بکارگیری روشهای نقشه برداری نه چندان دقیق و عوامل محیطی موثر در نگهداری اسناد کاغذی این نقشه ها یا بهتر بگوییم کروکی های ثبتی قدیمی دارای اعوجاجات هندسی و ناسازگاریهای طولی و مساحتی قابل توجهی با موارد مندرج در اسناد ملکی و مختصات دقیق زمینی هستند از آنجا که به جهت بار حقوقی و مالی این نقشه ها هم سان سازی آنها با اسناد ثبتی موجود اهمیت زیادی دارد هدف این تحقیق ارائه ی روشی برای افزایش دقت زمین مرجع سازی نقشه های ثبتی از طریق انطباق هر چه بیشتر شکل تمامی قطعات ملکی با داده های هندسی مندرج در اسناد مربوطه و همچنین حفظ دقت زمین مرجع سازی نقشه در کل منطقه می باشد راهکاری پیشنهادی برای این امر استفاده از روش نگاشت اجزای محدود می باشد که در آن به طور همزمان قیود زمین مرجع سازی از طریق نقاط کنترل زمینی و قیود هندسی طول و مساحت مندرج در اسناد ثبتی با وزندهی مناسب اعمال شده است این فرایند برای دو سری نقشه ی خام به همراه اسنادشان پیاده سازی و تا حد زیادی منجر به سازگاری نقشه به اطلاعات هندسی مندرج در اسناد شد آزمونها نشان می دهند که سازگاری طولها از 69 سانتی متر به 1.2 سانتی متر و مساحتها از 17.70 متر مربع به 0.0008 متر مربع بهبود یافته است

کلمات کلیدی:

زمین مرجع سازی،رقومی سازی،اعوجاج نقشه ثبتی،نگاشت اجزاء محدود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/461616>

